

[Socialministeren]

er søgt om opholdstilladelse efter lovens ikrafttræden den 27. juni 1992. Dette indebærer, at det fortsat er Socialministeriet, der tager stilling til dispensationsansøgninger i sager, hvor der er søgt om opholdstilladelse før lovens ikrafttræden den 27. juni 1992.

Som følge af disse overgangsbestemmelser modtager og behandler Socialministeriet fortsat ansøgninger om dispensation. I perioden efter lovens ikrafttræden den 27. juni 1992 til og med den 31. august 1993 har Socialministeriet givet fuld dispensation i 176 sager, delvis dispensation i 94 sager. I 5 sager er der givet afslag.

Opgørelsen er foretaget ved optælling i det elektroniske journalsystem. Derfor kan en sag optræde flere gange, hvis der f.eks. er truffet en afgørelse om delvis dispensation, der senere i optællingsperioden ændres til fuld dispensation eller omvendt. Desuden kan der være enkelte sager, som på grund af søgemetoden ikke er kommet med i optællingen. Usikkerheden ved opgørelsesmetoden skønnes dog at være så lille, at Socialministeriet har afstået fra en manuel gennemgang af samtlige sager på grund af de ressourcer, dette ville kræve.

Ved vurderingen af en dispensationsansøgning fra en garant foretager Socialministeriet en sammenligning mellem garantens faktiske indtægt og kontanthjælpsniveauet. Såfremt garantens indtægter ikke overstiger kontanthjælpsniveauet, gives der fuld dispensation fra garantierklæringen. Såfremt indtægten overstiger kontanthjælpsniveauet, men ikke så meget, at indtægten kan dække den fulde forsørgelse af forældrene, gives der delvis dispensation.

En mere udførlig redegørelse for dispensationspraksis findes i øvrigt i mit svar af 3. juni 1993 på spørgsmål nr. S 884, stillet af Eva Kjer Hansen (V).

Det kan tilføjes, at der ikke ved Socialministeriets dispensation er tale om, at den påtagne forsørgelsespligt bortfalder, men om, at det konstateres, at der i en periode ikke er økonomisk grundlag for at opfylde forpligtelsen i henhold til den afgivne garantierklæring.

Afslutningsvis kan jeg tilføje, at jeg generelt overvejer, hvilke ændringer der måtte være behov for i de gældende regler om kontanthjælp.

Spm. nr. S 1310

Til *skatteministeren* (12/8 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Finder ministeren ikke, at der skal ske en efterregulering til de pensionister, som var nødsaget til at få forbrugsrenteafgiften udbetalt, mens der endnu var høj beskatning af midlerne?«

Begrundelse

Så længe loven om forbrugsrenteafgift stadig var i kraft, kom en hel del pensionister i følgende situation: Hvis forbrugsrenteafgiften var båndlagt som pensionsmidler, så kunne pensionisten efter de bundne 3 år få forbrugsrenteafgiften udbetalt. Det skete til fuld beskatning, hvilket typisk betød, at en pensionist kom til at betale 52-53 pct. af de bundne midler i skat.

Nu har Folketinget (endelig) hævet loven fuldstændigt, og alle har fra 1. august i år kunnet hæve deres pensionsbundne midler fra forbrugsrenteafgiften og i den anledning kunnet »nøjes« med at betale 40 pct. i skat.

En lang række pensionister er derved kommet til at betale 12-13 pct. mere i skat af forbrugsrenteafgiften end yngre skatteydere.

Da det må formodes blot at være en glemmelse, og da skattemyndighederne ligger inde med alle nødvendige oplysninger, ønsker spørgeren at få ministerens tilsagn om at ville sikre denne efterregulering, hvorved ingen kommer til at betale mere end 40 pct. af forbrugsrentemidlerne.

Svar (2/9 93):

Skatteministeren (Stavad):

I forbindelse med regeringens skattereform besluttede vi at få gjort endeligt op med forbrugsrenteafgiften.

Regeringen valgte at tilbagebetale alle beløb, som de afgiftspligtige ikke allerede selv havde valgt at få tilbagebetalt inden tilbagebetalingslovens ikrafttræden den 1. juli 1993, mod en afgift på 40 pct. Det er en hurtigere tilbagebetaling med en mere lempelig beskatning end det, vi overtog fra den tidligere regering.

De nye regler indeholder ikke skærpselser for nogen, og regeringen har ikke planer om efterreguleringer for afgiftspligtige, som hævdede beløbene inden den 1. juli med en normal indkomstbeskatning til følge.

Den lovgivning, der blev gennemført i juni 1993, gjorde endeligt op med de sidste rester af